

הוא לא רצה לרדת מהארץ. אשתו האמריקאית חטפה את בנוותיהם, גנבה את דרכונו וברחה לארצות הברית. השגרירות האמריקאית מונעת ממנו להגיע לשם

העייפה!

מתי בדיוק הוא חוזר. למחרת לא היה מענה לצילצוליהטלפון בבית. שפירא שלח את אחיו לבדוק מה קורה, והתברר שהבית ריק. כשחזר שפירא ממילואים גילה את אשתו והבנות בבית הוריה בארצות הברית. היא הודיעה לו שאיננה חוזרת ארצה.

שפירא מיהר לחפש את דרכונו, כדי לגנוב סוג אחריה ולהחזיר לפחות את הבנות, אבל אז גילה שדרכונו, שבו היתה דרכקבע ויוזא אמריקאית, נעלם. גם כל אלבומיהתמונות של בנייהווג נלקחו על-ידי האשה.

מאותו הרגע נוספו על יסוריו של שפירא, לדבריו, גם התנכלויות מצד עובדי מחלקת הווזיות של השגרירות האמריקאית. כעובד אר"ענ היתה לשפירא תמיד אשרה אמריקאית, והוא מעולם לא נתקל בכל קושי להשיגה. אבל אחרי בריחת אשתו סירבו לתת לו ויוזא, והודיעו לו שמכיוון שכל מישפחתו הקרובה נמצאת בארצות הברית, יש חשש שהוא יישאר שם כמהגר בלתיחוקי. האירונים שבכך הדהימה את שפירא. האיש, שכל מריבותיו עם אשתו היו על רקע סירובו להגר, נחשד כעת ברצון לרדת לארצות הברית ולהישאר שם באופן בלתיחוקי.

הוא התחנן, כתב מיכתבים, דיבר עם

ניסן שפירא הוא אולי הציוני האחרון. כל מריבותיו עם אשתו האמריקאית, סוואן, היו על רקע עקשנותו להישאר בישראל ולא לרדת מהארץ.

כאשר הכירו ניסן וסוואן זה את זה בארצות הברית כ"1973, פרחו האהבה ביניהם. הבעיה היחידה היתה רצונו של ניסן, עובד אר"ענ, לחיות בישראל, ורצונה של סוואן להישאר בארצות הברית.

כמשך ארבע שנים התלבטה סוואן בין אהבתה לארצות הברית ואהבתה לניסן, ולב"סוף החליטה. ב"1977 עלתה סוואן לישראל, השתכנה בדירתו של ניסן וניסתה לחיות כאן. אחרי שנה נישאו השניים, מתוך הסכמה להתגורר בישראל ולגדל כאן את ילדיהם.

מכיוון ששפירא הוא טכנאימטוסים באר"ענ, הירבו בנייהווג כנסיעות. החיים בחלוץ

סוואן

כחמט פרצתי בכי"ו.

לא היו קשים. לזוג היתה רירה נאה ומכוננית. סוואן, מורה במיקצועה, לא עבדה בישראל. היא בילתה את זמנה בקריאת ספרים, בצפייה בטלוויזיה ובשתיית קפה עם חברות. תחביבה היה הבישול. כשהתחננו, היא לא ידעה להרתיח כוסמים. אני בישלתי. אבל אחרכך היא נכנסה למיטבח ועשתה ניסויים, קנתה ספריבישול והפכה לטבחית מעולה, סיפר בעלה.

אחרי שנה וחצי התחילה סוואן להתגעגע שוב למולדתה. היא התלוננה באוזני בעלה על התורים לאוטובוס, על הקופאות החוצצ פניות בסופרמרקט, על אנשים הנרחפים ב"תור. האשה נידנדה, והבעל הועיף פניו. "היו צעקות, היו ייכוחים, והיא היתה עושה לי דווקא. לא היתה מנקה את הבית, לא היתה מבשלת ונעלמה לימים שלמים בלי להגיד לי לאן."

ב"1980 נסעה סוואן עם חברה ישראלית לגנייריורק, לערוך קניות ולבקר את בנימיט פחתה. החברה חזרה לישראל, וסוואן נשארה. היא החליטה שלא לחזור ארצה. לבעלה הודיעה שלא תחזור מכיוון שאיננה מסוגלת לחיות בישראל.

כמשך שנה וחצי נשארה סוואן אצל הוריה כשכונת קווינס בגנייריורק וסירבה לכל בקשר תיו של בעלה לחזור. בסוף היא חזרה בגלל המכס, אומר בעלה. אז חשבת שהמכס עשה לנו טובה, אבל היום אני מצטער על כך."

כאשר עזבה סוואן את הארץ היא השאירה בידי בעלה מכוננית ללאמיסים. כאשר נודע לשליטנותהמס שהאשה היא באר"ענ, ושה בעל משתמש במכונניתה, החרימו אותה. שפירא טילפן לאשתו ואמר לה שאם היא רוצה להציל משו מהרכוש, עליה לחזור. סוואן חזרה — ונשארה. אחרי שנה נולדה הבת הראשונה. ואחרי שנתיים נולדה עוד בת. היא היתה מזכירה מפעם לפעם את ארצות הברית ואת געצועיה לשם, אבל כאשר כנסה להריון היא היתה שקועה בזה. זה היה אירוע חשוב בחייה."

ניסן שפירא והילדות באמריקה. זה, שקרו אני אדם לאאליסו"

אנשים, אבל מאומה לא עזר. כינתיים הגיש שפירא תביעה לבית הדין שפט המחוזי בתל אביב, על ידי עורך הדין מנשה ברישילטון, וביקש את זכות החזקה על בנותיו. מאחר שסוואן לא השיבה להזמנות שנשלחו אליה, זכה הבעל בתביעתו.

ימים אחרים אחרי שהוגשה תביעה לבית המישפט בתל אביב, הגישה גם אשתו לבית המישפט לעניינימישפחה בגנייריורק תביעה להחזקת הבנות. מבחינה מישפטית אין כל ספק כי ממכות הישיפוט לגבי הבנות, שוגלרו (המשך בעמוד 50)

יהיה לה הרבה יותר קל, והיא ררשה מבעלה לרדת. "היו מריבות, והיו צעקות. בראש השנה היה ריב גדול במיוחד. רציתי לעשות את החג אצל אמי בטבריה, אבל סוואן סירבה, ואז הוחלט להזמין את המישפחה אלינו. סוואן נכנסה בערב לחדר בפנים חמוצות. כשלא אהבה מישהו היא הראתה לו את זה. התרגזתי עליה וצעקתי עליה לפני כל המישפחה. אבל מעולם לא הרמתי יד עליה. זה שקר! אני לא אדם אלים."

כפברואר 1988 יצא הבעל לשרות מילר אים. כאשר טילפן הביתה, חצאה אשתו לדעת

אחרי הלידה סירבה סוואן להיניק, והבעל היה קם בלילות כדי להאכיל את התינוקות. כל הנישואין היו אומללות אחת עוברי, סיפר הבעל, "כל העומס נפל עלי. אני הא"כלתי את הילדות והלבשתי אותן וניקיתי את הבית, מפני שסוואן לא הסתדרה. היא רק בישלה. מכיוון שאני עובד במישמרות יכולתי לטפל בבנות כמעט כל הזמן. השכנים שלנו חשבו שאני ככלל לא עובד, כי כל הזמן ראו אותי מסתובב בבית."

כאם לשתי בנות, היו החיים קשים עוד יותר לסוואן. היא חשבה שבארצות הברית